

Fødevarestyrelsen
Stationsparken 31-33
2600 Glostrup

Att: Kirsten Sejlstrup

24. april 2018
VL/ 18-01599
FVST j.nr. 2017-15-31-00356

Den Danske Dyrlægeforenings svar på høring over udkast til bekendtgørelse om uddannelseskra

DDD mener det er nødvendigt og positivt, at der stilles krav til uddannelsesniveaut indenfor dyrevelfærd hos medarbejdere i husdyrbesætninger. Både forskningen og dyrevelfærdskontrollens resultater vidner om, at der er behov for større viden om dyrs velfærdsmæssige behov og betydningen af management i forhold til forebyggelse og behandling af sygdoms- og velfærdsproblemer hos produktionsdyr. Praktiserende dyrlæger, der jævnligt kommer i både svine- og malkekvægbesætninger, oplever også desværre for ofte, at manglende viden er en barriere for, at dyrene modtager den rette behandling i tide, med afgørende konsekvenser for dyrevelfærden. Men på trods af gode intentioner, så ønsker DDD dog at påpege følgende utilstrækkelige forhold ved udkastet til bekendtgørelse:

Den besætningsansvarlige:

DDD finder det nødvendigt at præcisere den besætningsansvarliges forpligtelser overfor de ansatte, der passer dyrene til daglig. Det er fx vigtigt, at den besætningsansvarlige dagligt er fysisk tilstede i besætningen og har mulighed for at vejlede staldpersonalet løbende. Det er en dyrevelfærdsmæssig udfordring, at der i besætningerne ofte er hyppig udskiftning af staldpersonalet, og det er derfor helt nødvendigt, at mindst én person i besætningen har det overordnede ansvar for dyrevelfærden og den fornødne uddannelse heri. DDD mener derfor, at en præcisering af "det daglige ansvar" er nødvendig, da vi ellers forudser uhensigtsmæssige fortolkninger.

Omfattede husdyrarter og besætningsstørrelser:

DDD finder det beklageligt, at ikke alle husdyrarter er omfattet af uddannelseskra

¹ Fødevarestyrelsen (2012). Forslag til uddannelseskra

<http://www.ft.dk/samling/20121/almde/lf/bilag/73/1186680.pdf>

i hele produktionskæden. DDD opfordrer derfor til, at besætningsansvarlige i besætninger med slagtekvæg, får, geder, kalkuner, gæs og ænder også omfattes af uddannelseskravet med formålet at sikre, at besætningsansvarlige uanset dyreart opnår et tilstrækkeligt og ensartet uddannelsesniveau indenfor dyrevelfærd.

DDD finder de angivne tærskelværdier for svine- og malkekvægbesætninger for høje i forhold til intentionen om, at uddannelseskravet skal gælde for erhvervsmæssigt dyrehold. DDD foreslår § 4 stk. 1, pkt. 1, 2 og 3 affattet således:

1) Svin: Hvis antallet af svin på CHR-nummeret er større end eller lig med en eller flere af følgende tærskelværdier: 100 søer, gylte eller orner (stipladser), 750 slagtesvinestipladser (30 kg – slagting), eller 500 smågrisestipladser (7 – 30 kg).

2) Malkekvæg: Hvis antallet af køer på CHR-nummeret er større end eller lig med følgende tærskelværdi: 50 køer.

3) Æglæggende høner, opdræt (rugeæg eller hønniker): Hvis antallet af æglæggende høner eller hønniker på CHR nummeret er større end eller lig med følgende tærskelværdi: 350 æglæggende høner eller hønniker.

DDD foreslår desuden, at tærskelværdier for erhvervsmæssigt hold af slagtekvæg, får og geder modsvarer tærskelværdien for malkekvæg, og at tærskelværdien for kalkuner, gæs og ænder modsvarer tærskelværdien for æglæggende høner.

Arbejdsgruppen anbefalede desuden et kortere obligatorisk kursus for besætningsansvarlige i mindre dyrehold med får, geder eller slagtekvæg (min. 10 voksne dyr). DDD mener fortsat et sådant kursus af en varighed på minimum 12 timer (eksl. pauser) er relevant.

Kurset bør som minimum berøre følgende elementer:

- Love og regler som har betydning for dyrevelfærd, dyresundhed og anvendelse af lægemidler til dyr i besætninger med kvæg, får og geder, herunder optegnelser
- Fodring og pasning af kvæg, får og geder
- Hvad er passende behandling af syge og tilskadekomne dyr, herunder:
 - Hvornår bør det syge eller skadede dyr isoleres?
 - Opfølgning på iværksat behandling
 - Hvornår bør en dyrlæge tilkaldes?
 - Hvornår er aflivning nødvendig?
- Kvæg, får og geders adfærd, herunder unormal adfærd
- Smittebeskyttelse og vaccination

Særligt vedr. slagtekyllingebesætninger:

Det er DDD's opfattelse, at det eksisterende uddannelseskrav for besætningsansvarlige i slagtekyllingebesætninger i henhold til Slagtekyllingedirektivet 2007/43/EC bør skærpes, så det som minimum modsvarer denne bekendtgørelses krav mht. varighed, indhold og afsluttende prøve. Kurset har eksisteret siden 2010 og gennemføres som et 1-dages kursus uden afsluttende prøve. I perioden fra 2011-2016 er andelen af slagtekyllingebesætninger med overtrædelser i dyrevelfærdskontrollen faldet til ca. hver femte kontrollerede besætning (Tabel 1). Dog har der været markant flere overtrædelser i slagtekyllingebesætninger sammenlignet med æglæggerbesætninger. DDD finder det derfor relevant at undersøge nærmere, om kurset kan forbedres, og om modellen med et

udelukkende teoretisk kursus er tilstrækkeligt til, at deltagerne opnår et passende kompetenceniveau. Med udgangspunkt i en sådan undersøgelses resultater opfordrer DDD til, om nødvendigt, at revidere nærværende bekendtgørelses uddannelseskrav.

Kursets varighed:

- DDD finder det uforståeligt, at kursets varighed ikke er ens for svine- og malkekvægbesætninger i sammenligning med æglæggende høner med begrundelsen, at der er tale om en mere standardiseret produktionsform. DDD mener, at denne tilgang på en uheldig måde understøtter en holdning i samfundet om, at fjerkræ har lavere status end svin og kvæg. I Dyreværnslovens øjne tæller den enkelte hønes velfærd lige så højt som det enkelte svin eller kreatur og derfor mener DDD, at der ikke bør være forskel på kravene til varigheden af et kursus i hønens, svins og malkekvægs velfærd.
- DDD bemærker sig desuden, at arbejdsgruppens forslag om et kursus på minimum 60 timer (eksl. pauser) er skåret ned med over 50% i udkastet til bekendtgørelse. Det finder DDD yderst beklageligt, også i lyset af, at der er tale om et forventet lavt antal personer med behov for kurset.

Kursets indhold:

- DDD mener, at kurset, ud over det allerede nævnte, som minimum bør indeholde følgende:
 - Drøftelse af forskellige opfattelser og definitioner af dyrevelfærd
 - Vurdering af smerteadfærd og tegn på stress
 - Vurdering af behov for behandling, isolation, aflivning og dyrlægehjælp
 - Håndtering af syge og tilskadekomne dyr:
 - Hvornår er sygdom eller skader behandlingskrævende?
 - Hvornår bør det syge eller skadede dyr isoleres?
 - Hvornår bør en dyrlæge tilkaldes?
 - Hvordan sikrer man korrekt behandling?
 - Hvordan følges der korrekt op på iværksat behandling?
 - Hvordan vurderes det, om iværksat behandling er effektiv?
 - Hvornår er aflivning nødvendigt herunder gennemgang af lovlige aflivningsmetoder for arten
 - Indretning af sygeafsnit
- DDD finder det tvivlsomt, om et udelukkende teoretisk kursus er tilstrækkeligt til at sikre de nødvendige kompetencer indenfor fx vurdering af smerte, behov for behandling og aflivningsmetoder. Hvis undervisningsformen ikke er i stand til at give deltagerne de praktiske kompetencer, så risikerer man, at bekendtgørelsen reelt ikke får den ønskede effekt.

Yderligere bemærkninger:

- Dyrevelfærdsundervisningen på landbrugsuddannelsen:

Forskning på Aarhus Universitet finansieret af Miljø- og Fødevarerministeriet har vist, at praktikopholdene under landbrugsuddannelsen har en enorm betydning for landbrugsskoleelevernes opfattelse og viden om dyrevelfærd (Anneberg et al. 2016²). Undervisningen i dyrevelfærd på

² Anneberg, I., Sandøe, P., & Lassen, J. (2016). Kommunikation om dyrevelfærd: en undersøgelse af dyrevelfærds rolle i undervisningen på landbrugsuddannelsen. Aarhus Universitet - DCA Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug. DCA Rapport, Nr. 072. <http://static-curis.ku.dk/portal/files/156407733/DCArapport072.pdf>

landbrugsuddannelsen foregår integreret i andre kurser, ikke som et selvstændigt kursus. DDD opfordrer derfor til, at man ser på, hvorvidt kravene til uddannelse i dyrevelfærd kunne integreres bedre i landbrugsuddannelsen som et selvstændigt kursus med et praktisk element. Netop det praktiske element mener landbrugsskolelærerne, at eleverne har mest udbytte af (Anneberg et al. 2016²). Landbrugsskoleeleverne i undersøgelsen udtrykte generelt behov for mere viden om dyrs adfærdsmæssige behov, og DDD mener det vil være relevant at etablere et selvstændigt dyrevelfærdskursus som en del af landbrugsuddannelsen med udgangspunkt i dette behov.

- Målgruppen for uddannelseskrav:

DDD opfordrer til at undersøge, om der på sigt bør indføres et uddannelseskrav for ansatte i husdyrbesætninger. Det er de ansatte, der passer dyrene i det daglige, hvilket indebærer et stort ansvar for beslutninger med betydning for dyrenes velfærd, fx i forhold til aflivning af syge dyr. Derfor finder DDD det relevant at stille minimumskrav til de ansattes viden og kompetencer. Forskning fra Aarhus Universitet har vist, at medarbejderne efterlyser efteruddannelse, også indenfor dyrevelfærd (Anneberg, 2017³). Man kunne med fordel lade sig inspirere af ordningen på pelsdyrområdet, hvor både besætningsansvarlige og ansatte i minkbesætninger skal på lovpligtigt kursus i dyrevelfærd.

Table 1. Resultater af dyrevelfærdskontrollen i Danmark 2011-2016 (kilde: www.fvst.dk)

Dyreart	% besætninger med overtrædelser*					
	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Svin	51%	43%	41%	26%	36%	31%
Kvæg	24%	13%	15%	12%	17%	12%
Slagtekyllinger	30%	31%	24%	23%	23%	18%
Æglæggende høner (bure)	-	15%	3%	3%	4%	0%
Æglæggende høner (alternative systemer)	-	17%	16%	4%	9%	4%

* foruden administrative bøder.

Med venlig hilsen

Vibe Pedersen Lund

Fagpolitisk konsulent, cand.med.vet.

D: +45 3913 1074, vl@ddd.dk

³ Anneberg I. (2017). Medarbejdernes erfaringer med samt syn på dyrevelfærd i dansk husdyrproduktion. DCA - Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug, 2017. 97 s. (DCA Rapport; Nr. 105).

http://pure.au.dk/portal/files/121098582/F_lgebrev_rapport_Medarbejdernes_forst_else_for_dyrevelf_rd_150917.pdf